

NỮ TU KHÔNG TU PHỤC

Có quá nhiều vấn đề để nói về người mẹ, dù người mẹ chỉ là một thụ tạo bình thường của Thiên Chúa. Chẳng bao giờ nói hết ý nghĩa của chữ Mẹ. Lại càng bao la, vô tận và khó nói về Người Mẹ tâm linh, một thụ tạo vô cùng đặc biệt của Thiên Chúa, đó là Đức Maria, với bốn đặc ân: (1) Mẹ Thiên Chúa, (2) Đồng Trinh trọn đời, (3) Vô Nhiễm Nguyên Tội, (4) Mông Triệu – Hồn xác lên trời.

Có thể nói rằng Đức Mẹ là Nữ Tu Không Tu Phục – một trong những điều kỳ diệu nơi Đức Mẹ. Tháng Tám có những điều đặc biệt, tự nhiên và siêu nhiên. Thiên nhiên có trăng tròn nhất và sáng nhất trong năm, thời gian đã vào giữa mùa Thu, nghĩa là giữa năm – âm lịch gọi là Rằm Trung Thu, điều đó gợi nhớ Vầng Trăng Mẹ Maria, Vầng Trăng Thánh của Thiên Chúa; Công giáo có điều thú vị là lễ Đức Mẹ Lên Trời cũng vào ngày rằm – rằm tháng Tám dương lịch, và tháng Tám cũng là tháng biệt kính Mẫu Tâm Đức Maria. Tôn sùng Mẫu Tâm là một trong ba mệnh lệnh Đức Mẹ đã yêu cầu năm 1917 khi hiện ra với ba em nhỏ tại làng Fátima – Bồ Đào Nha.

Thế gian là cõi tạm, không là nơi vĩnh cư, chỉ cần có chỗ định cư (an cư lạc nghiệp) để an tâm lữ hành về trời. Chắc chắn rằng về trời là niềm hy vọng lớn nhất và cũng là hoài bão cuối cùng của những người tin vào Cứu Chúa Giêsu Kitô. Động từ “về” chỉ hành động “tới nơi mình ở,” người ta nói “về nhà” chứ không nói về nơi không là nơi ở của mình. Ngay cả khi nói “lên trời” là có ý nói “về trời” chứ không là chuyện viễn vông – như chú Cuội lên cung trăng, phi hành gia “tham quan” mặt trăng, hoặc “khám phá” một hành tinh nào đó, kể cả Sao Hỏa hoặc “lỗ đen” trong vũ trụ. Về trời là để sống đời trường sinh, được đồng hưởng vinh quang với Thiên Chúa, sau khi chúng ta chết trong ơn nghĩa của Ngài và được Ngài cho sống lại. Mục đích sống của tín nhân chính xác chứ không mơ hồ theo kiểu “luân hồi” vô định.

Đại lễ Đức Mẹ Mông Triệu [*] là lời nhắc chúng ta nhớ tới định tín được đề cập trong Kinh Tin Kính: “Tôi tin xác loài người ta sẽ sống lại.” Niềm tin này được củng cố bằng tín điều Đức Mẹ Mông Triệu, qua Tông hiến “Munificentissimus Deus” (Thiên Chúa Quảng Đại) của ĐGH Piô XII, ngày 1-11-1950. Với Quyền Tông Tòa, ngài đã long trọng công bố tín điều Đức Maria lên trời cả hồn và xác. Định tín này là điều buộc mọi tín nhân phải tin.

Đại lược Tông Hiến quan trọng này: “Sau khi chúc tụng lòng từ bi nhân hậu của Thiên Chúa đã yêu thương quan phòng làm êm dịu những khổ đau, đem lại niềm an vui cho các dân tộc, Đức Thánh Cha nêu cao sự kiện ơn Chúa thương, dù giữa thời buổi nhiều người sai lạc chân lý và nhân đức, vẫn có nhiều cách biểu lộ đức tin, lòng sùng mến Mẹ Maria và những con cái Mẹ vẫn được khuyến khích chiêm niệm những đặc ân của Mẹ. Thật vậy, từ muôn đời, Thiên Chúa đã đặc biệt yêu thương Mẹ và rồi ban cho Mẹ đạt dào những đặc ân mà Giáo hội nhận biết và khám phá ra. Nhưng thời đại của chúng ta đã được dành riêng để chiêm ngưỡng đặc ân Đức Mẹ hồn xác lên trời.”

Là phàm nhân, có CHẾT rồi mới SỐNG LẠI và LÊN TRỜI, chứ chúng ta không thể “lên trời” như ngôn sứ Êlia. (2 V 2:11) Được về trời nghĩa là có “tấm visa đặc biệt” để được trở thành công dân Thiên Quốc, muốn vậy thì phải sống trọn vẹn các điều khoản trong Thánh Luật mà Thiên Chúa truyền. Thánh GM Fulgentius (460-533) xác định: “Đức Mẹ là chiếc thang bắc lên Trời. Nhờ Mẹ mà Thiên Chúa đã từ Trời xuống thế gian, và cũng nhờ Mẹ mà loài người từ đất lên tới Trời.”

THIÊN KHẢI

Thiên Chúa luôn chuẩn bị và báo trước những gì sẽ xảy ra – dù xa hay gần. Thánh Gioan cho biết rằng Đền Thờ Thiên Chúa ở trên trời mở ra, và rồi có điềm lớn xuất hiện trên trời: “Một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao.” (Kh 12:1) Thật là uy nghi và vinh hiển, nhưng cũng đầy gian nan khổ cực: “Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quằn quại vì sắp sinh con.” (Kh 12:2) Đó là điều chắc chắn, bởi vì không có vinh quang nào lại vắng bóng đau khổ – dù nhiều hay ít. Thật vậy, chính Đức Kitô cũng đã chịu đau khổ tột cùng rồi mới phục sinh vinh thắng. Công thức bất biến: Khổ + Suffering = Hạnh Phúc.

Chưa hết, lại có thêm một điềm khác xuất hiện trên bầu trời: *“Một Con Mãng Xà đỏ như lửa, có bảy đầu và mười sừng, trên bảy đầu đều có vương miện. Đuôi nó quét hết một phần ba các ngôi sao trên trời mà quăng xuống đất. Rồi Con Mãng Xà đứng chực sẵn trước mặt người Phụ Nữ sắp sinh con, để khi bà sinh xong là nó nuốt ngay con bà.”* (Kh 12:3-4) Nhưng “người con trai này sẽ dùng trượng sắt mà chặn dất muôn dân.” (Kh 12:5a) Sau đó, “Con bà được đưa ngay lên Thiên Chúa, lên tận ngai của Người,” (Kh 12:5b) còn “người Phụ Nữ thì trốn vào sa mạc,” nơi mà “Thiên Chúa đã dọn sẵn cho bà một chỗ ở, để bà được nuôi dưỡng ở đó, trong vòng một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.” (Kh 12:6) Các thị kiến trong sách Khải Huyền rất lạ, chúng ta không thể hiểu hết.

Bất ngờ nổi tiếp bất ngờ, ngay lúc đó Thánh Gioan nghe có tiếng hô to trên trời: *“Thiên Chúa chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ, giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, và Đức Kitô của Người giờ đây cũng biểu dương quyền bính, vì kẻ tố cáo anh em của ta, ngày đêm tố cáo họ trước toà Thiên Chúa, nay bị tống ra ngoài.”* (Kh 12:10) Đó chính là Giờ Cứu Độ, khoảnh khắc cuối cùng, buổi cánh chung, ngày tận thế, thời khắc tái lâm của Chúa Giêsu – Đấng Cứu Độ duy nhất.

Từ thời Cựu Ước cũng đã tiên báo về Đức Mẹ: *“Hoàng hậu đứng bên hữu Đức Vua, mặc đồ trang điểm vàng ròng lộng lẫy.”* (Tv 45:10) Và có lời hiệu triệu: *“Tôn nương hỡi, xin hãy nghe nào, đưa mắt nhìn và hãy lắng tai, quên dân tộc, quên đi nhà thân phụ.”* (Tv 45:11) Một khi đã có Thiên Chúa rồi, được diện kiến Thánh Nhan rồi, chắc chắn người ta vô cùng hạnh phúc, vì thế mà người ta chẳng còn cần gì nữa và xác định: *“Người là Chúa của bà.”* (Tv 45:12) Và người đó thể hiện niềm hạnh phúc tuyệt vời cùng những người khác: *“Lòng hoan hỷ, đoàn người tiến bước, về tung bừng, vào tận hoàng cung.”* (Tv 45:16) Ôi, hạnh phúc biết bao! Cứ bám chặt áo Mẹ thì chẳng lo chi ráo trôi. Thật vậy, Thánh Hilariô xác định: *“Dù tội lỗi đến đâu, nếu tôn sùng Mẹ, cũng không hư mất đời đời được.”* Nhưng phải chân thành, không thể nói suông hoặc ra vẻ, cụ thể là lần chuỗi Mân Côi – linh khí chống lại sự dữ ngày nay.

LINH NGHIỆM

Tất cả những gì được tiên báo đều linh nghiệm, trở nên hiện thực một cách kỳ diệu. Tín nhân chúng ta được biết rằng Thiên Chúa mà chúng ta tôn thờ là Thiên Chúa của người sống chứ không phải của người chết. Thánh Phaolô xác định: *“Đức Kitô đã trỗi dậy từ cõi chết, mở đường cho những ai đã an giấc ngàn thu.”* (1 Cr 15:20) Lý do? Bởi vì “nếu tại một người mà nhân loại phải chết, thì cũng nhờ một người mà kẻ chết được sống lại.” (1 Cr 15:21) Thánh Phaolô giải thích: *“Như mọi người vì liên đới với Adam mà phải chết thì mọi người nhờ liên đới với Đức Kitô, cũng được Thiên Chúa cho sống. Nhưng mỗi người theo thứ tự của mình: mở đường là Đức Kitô, rồi khi Đức Kitô quang lâm thì đến lượt những kẻ thuộc về Người. Sau đó mọi sự đều hoàn tất, khi Người đã tiêu diệt hết mọi quản thần, mọi quyền thần và mọi dũng thần, rồi trao vương quyền lại cho Thiên Chúa là Cha.”* (1 Cr 15:22-24) Chẳng chóng thì chày, tất cả đều linh nghiệm tuyệt đối.

Đó là sự thật minh nhiên, vì chính Đức Kitô phải nắm vương quyền cho đến khi Thiên Chúa đặt mọi thù địch dưới chân Người: Thù địch cuối cùng bị tiêu diệt là sự chết, (1 Cr 15:25) nghĩa là Thiên Chúa đã đặt muôn loài dưới chân Đức Kitô – Vua của muôn vua và Chúa của các chúa. Theo Thánh Phaolô, khi nói muôn loài thì dĩ nhiên không kể Đấng đặt muôn loài dưới chân Đức Kitô. Vì “lúc muôn loài đã quy phục Đức Kitô, thì chính Người, vì là Con, cũng sẽ quy phục Đấng bắt muôn loài phải quy phục Người; và như vậy, Thiên Chúa có toàn quyền trên muôn loài.” (1 Cr 15:28) Lý luận của Hiên triết Phaolô thật là mạch lạc, thú vị và tuyệt vời!

Qua trình thuật Lc 1:42-55, Thánh sử Luca tường thuật rạch ròi: Hồi ấy, cô Maria vợ vãi lên đường, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giuđa, vào nhà Anh Dacaria và chào hỏi Chị Êlisabét. Chị Êlisabét vừa nghe tiếng Em Maria chào thì đứa con trong bụng nhảy lên, và Chị Êlisabét được đầy tràn Thánh Thần, liền nói: *“Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc.”* Rồi Chị Êlisabét thể hiện niềm vui sướng của mình: *“Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này? Vì này đây, tôi vừa nghe tiếng em chào thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng. Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em.”*

Vấn đề quan trọng là tin hay không tin, mà tin rồi thì phải tin vững vàng chứ không thể mơ hồ, “chắc chắn” chứ không “có lẽ” – gọi là xác tín và thâm tín. Đức Mẹ là người diễm phúc vì Đức Mẹ có đức tin kiên vững. Điều này “nhắc khéo” chúng ta rằng mỗi tín nhân phải tự xem lại đức tin của chính mình. Thật vậy, đôi khi chúng ta tưởng mình có niềm tin kiên vững, nhưng rồi chúng ta lại chao đảo khi “không như ý.” Thật tồ tẹt!

Tiếp theo là lời chúc tụng Thiên Chúa qua bài MAGNIFICAT – Bài Ca Ngợi Khen, sau khi Chị Êlidadét lên tiếng “khen” Cô Em Maria có phúc và là người đầu tiên gọi Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa. Và đến năm 431, Giáo Hội chính thức tuyên nhận chức phẩm Mẹ Thiên Chúa qua Công Đồng Êphêsô. Trong bài Magnificat, ngôn từ của Đức Mẹ chứa đầy sự khiêm nhường, lòng tín thác và tình yêu thương. Đó cũng là lời kinh mà Giáo Hội sử dụng hằng ngày khi cầu nguyện, đặc biệt trong giờ kinh Nhật tụng (Thần vụ).

Thánh Luca cho biết rằng Đức Mẹ ở lại với Chị Êlisabét độ ba tháng, rồi trở về nhà. Đức Mẹ không chỉ đi thăm chị họ theo phép xã giao mà còn là để “báo tin mừng,” đặc biệt là để phục vụ Bà Chị đang mang thai bé Gioan Tẩy Giả, người anh họ của Chúa Giêsu.

Đức Mẹ có một điều rất đặc biệt: Nữ Tu Không Tu Phục. Bởi vì Đức Mẹ không hề đi tu ngày nào, cũng không tiên khấn hoặc vĩnh khấn, thế nhưng Đức Mẹ đã anh dũng và kiên cường sống trọn vẹn ba lời khấn: Thanh tuân, thanh bần, và thanh khiết. Một tấm gương chói ngời mà mọi người đều phải “soi” vào, nhất là giáo sĩ và tu sĩ.

Mỗi khi kính mừng Thánh Mẫu mông triệu là dịp tốt để chúng ta tái xác nhận điều mình vẫn cầu nguyện: Xin được ơn CHẾT LÀNH trong vòng tay của Đức Mẹ, và xin ĐƯỢC THƯỞNG cùng Đức Mẹ trên Thiên Đàng. Thánh TS Bonaventura (1221-1274) xác định: *“Đức Mẹ là phần rỗi của mọi người kêu cầu Người. Ai bền lòng phụng sự Mẹ thì không thể hư mất. Những ai tin tưởng xin Mẹ cầu bầu đều được cứu rỗi.”* Được cứu rỗi nghĩa là được về trời. Ôi, Mẹ thật kỳ diệu, đồng thời cũng rất hạnh phúc cho chúng ta – phàm nhân và tín nhân. Thánh Lm Pio Năm Dấu (1887-1968, Ý) khuyên: *“Hãy yêu mến Đức Mẹ và lần chuỗi Mân Côi, vì đó là vũ khí chống lại sự dữ trong thế giới ngày nay. Mọi ân sủng đều được Thiên Chúa trao ban qua Đức Mẹ.”*

Trong cơn đại dịch corona hiện nay, chắc chắn là lúc chúng ta cần đến Đức Mẹ hơn bao giờ hết. Hên – xui, may – rủi, cái gì cũng có cái giá của nó, dạng hệ lụy tất yếu. Đáng đáng kính Lm Charles Eugène de Foucauld (Tử Tước Foucauld, 1858-1916, người Pháp, ẩn tu tại Sahara ở Algeria) nói: *“Đôi khi Thiên Chúa để chúng ta chìm trong tăm tối đến độ bầu trời của chúng ta không có lấy một vì sao chiếu sáng. Chúng ta phải nhớ rằng chúng ta sống trên trần gian là để chịu đau khổ, trong khi vẫn bước theo Đấng Cứu Độ dịu hiền trên con đường tăm tối và chông gai. Chúng ta là những người lữ hành và những người xa lạ trên trần gian. Những người lữ hành ngủ trong những túp lều và nhiều lúc phải băng qua hoang mạc, nhưng khi nghĩ đến QUÊ NHÀ là họ quên hết mọi sự khác.”* Quê Nhà của tín nhân chúng ta là Nước Trời: *“Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen.”* Được Mẹ cứu thì an tâm theo Mẹ vô Nước Trời.

Lạy Thiên Chúa, xin cảm tạ Ngài đã quan phòng và tiền định cho chúng con một Người Mẹ Thánh. Nhưng phàm nhân chúng con quá hèn mọn mà lại chảnh, xin giúp chúng con biết khiêm hạ Phụng Vụ và vâng lời trong mọi hoàn cảnh. Lạy Thánh Mẫu Thiên Chúa, xin giúp chúng con biết tu thân trước khi làm bất cứ việc gì. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Con Yêu Dấu của Mẹ, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

TRẦM THIÊN THU

[*] Theo Hán ngữ, “mông triệu” được rút gọn từ câu “mông chủ sủng triệu” (mông chủ nghĩa là “chúa”), các từ ngữ thường được nghe trong phim lịch sử của Trung Hoa. Về ý nghĩa, MÔNG là “chịu” hoặc “được” và TRIỆU là “gọi” (triệu tập, hiệu triệu.) Mông triệu nghĩa là “được sủng ái” (yêu mến) nên được Chủ (Chúa) gọi về trời, Anh ngữ dùng thuật ngữ “dormition” nghĩa là “ngủ” – nghĩa là “chết mà như ngủ.”